

صندل

صندل به درختی کوچک، خاص مناطق گرمسیر، با برگ های نوک تیز و نیز به چوب **درخت صندل** اطلاق می شود.
^[۱] فرهنگ بزرگ سخن

فهرست مندرجات

۱ - کاربرد فقهی

۲ - سجده بر صندل

۳ - در احرام

۴ - پانویس

۵ - منبع

کاربرد فقهی

چوب درخت صندل در ساختن وسایل چوبی به کار می‌رود و **اسانس** آن در داروسازی و عطر سازی کاربرد دارد. از آن به مناسبت در باب **صلوات** و **حج** سخن گفته‌اند.

سجده بر صندل

سجده بر خوردنی صحیح نیست؛ اما اگر خوردنی بودن آن تنها در مواقع ضروری همچون گاه بیماری باشد، مانند چوب صندل، سجده بر آن اشکال ندارد.
^[۱] مصابیح الظلام، ج ۸، ص ۲۳ - ۲۴.
^[۲] کشف الغطاء، ج ۳، ص ۶۴.

در احرام

استفاده از بوی صندل در حال **احرام**، به قول مشهور - که قائل به عدم جواز هر عطری در حال احرام اند - **حرام** است
^[۱] کشف الغطاء، ج ۴، ص ۵۶۱.

پانویس

۱. [↑] فرهنگ بزرگ سخن

۲. [↑] مصابیح الظلام، ج ۸، ص ۲۳ - ۲۴.

۳. [↑] کشف الغطاء، ج ۳، ص ۶۴.

۴. [↑] کشف الغطاء، ج ۴، ص ۵۶۱.

